

slags Antagelse som ved Lovudkastets; det samme Antal Heste er disponibelt i begge Tilfælde, og skulde det være skadeligt for Militairtaten at paatage sig Udredningen og Hartkornet og Underholdningen af Hestene, som vi have foreslaaet, saa maa det virkelig være ligesaa skadeligt for det ene Antal Heste som for det andet, og da tør man paa ingen Maade gaae ind paa det Forslag, som den høitærede Krigsminister selv har indrømmet at være hensigtsmæssigt for det halve Antal Heste. Det Exempel, som den ærede Krigsminister anførte om Accorder med den private Mand med Hensyn til saadanne Hestes Udleie, at de kun bruges af Cieren i een Maaaned, og af Leieren i 11 Maaaneder, skulde efter hans Formening godtgjøre, at Omkostningerne ved et saadant Forhold ikke ville være at beregne, og at Hestene i dette Tilfælde ville blive altfor strængt medtagne, dersom dette Forslag gik igjennem; men det er vist, at man idetmindste i de senere Aar paa enkelte Steder i Landet har et Erfaringsbeviis paa det Modsatte, idet de Militairheste, der ere blevne udleiede, ere blevne tilbageleverede i meget bedre Tilstand, end da de bleve udsatte, og det Samme gælder ogsaa om en anden Yttring af den høitærede Krigsminister, at de ikke ere blevne tilbageleverede i tjenstdygtig Stand. Erfaring har allerede godtgjort det Modsatte.

Indenrigsministeren: Jeg formaar ikke at skjønne rettere, end at der i dette Forslag, der har været Gjenstand for saa udførlig Discussion, nemlig det, der er foreslaaet under 7de Afstemningspost til § 3, ligger ganske samme Tanke som den, der gaaer igjennem hvad der er ytret af det ærede dissenterende Medlem af Udvalget; men jeg finder det da consequentere, det Resultat, som han kom til, idet han indrømmede, at naar hans egentlige Tanke skulde gjenneføres, saa vilde deraf fremgaae, at hele Loven blev forkastet, hvilket

han formeente vel var rigtigt, men som han dog ikke for Dieblirket dengang vilde indlade sig paa. Saavel hvad de enkelte Udtryk, som den hele Tendents af nærværende Forslag angaaer, forekommer det mig at falde ganske sammen med, hvad Minoriteten i Udvalget har fremsat allerede i Betænkningen, dog kun med den Undtagelse, at det just ikke vil være nogen nødvendig Følge af dets Antagelse at betragte hele Loven som forkastet, idet de 2 første Paragrapher gjerne kunde bestaae for sig, men alt det Øvrige af Loven maatte derimod betragtes som bortfaldet, naar det nuomhandlede Forslag gik igjennem. Jeg kan imidlertid ikke skjønne, at der kan være nogen Fornødenhed i at gaae ind paa dette Forslag. Vel har man anført, at det skulde være fornødent, for at ordne Forholdet retfærdigt, idet Retfærdigheden ikke kunde see Fyldest, uden at Udredningen blev en Statsbyrde, og at der paa anden Maade vilde opstaae et uklart Forhold med Hensyn til hvem der havde Eiendomsret over de paagældende Heste, og endelig, at der vilde opstaae en vis Ulighed mellem Districterne selv, idet Forholdet kunde blive forbundet med mere Hazard, eller vistnok idetmindste faktisk blive byrdefuldere for det ene District end for det andet, ifølge den Hazard, der er tilstede for Districterne. Men jeg kan ikke see, at Forslaget i nogen Henseende er tilstrækkeligt motiveret. Jeg fatter ikke engang, at det kan være nogen correct Affattelsesmaade, at sige, at Udredningen skal være en Statsbyrde; man kan sige, at samtlige Heste til Militairtaten's Brug skulle anskaffes for Fremtiden for Statens Regning, og da finder altsaa slet ikke Sted, hvad man kalder Udredning; men saaledes, som Forslaget baade efter hvad der blev ytret af det dissenterende Medlem af Udvalget, og i nærværende Uendingsforslag fremtræder, er deri 2 modstridende Begreber, som ikke saa godt kunne opstilles sammen med hinanden.